

[Ministeren for Landbrug og Fiskeri.]

dersom Forbedringen af Ejendommen ikke overstiger Udgifterne ved disse Foranstaltninger, skal man ikke gaa denne Vej, for jeg er enig med det ærede Medlem i, at kommer man saa langt ud, er det meget tvivlsomt, om det er berettiget at give Fortrinsstilling. Derfor har jeg ikke noget imod de principielle Udtalelser, det ærede Medlem fremsatte om, at man skal være forsigtig paa dette Omraade. Det var jeg, dengang vi gennemførte Grundforbedringen, og det gjorde jeg ogsaa opmærksom paa, da jeg forelagde dette Lovforslag. Man skal være forsigtig og ikke misbruge Fortrinsstillingen, for gør man det, bliver det i det lange Løb ikke nogen Fordel for Landbrugerne, da det vil give sig Udslag i Kursfald paa Kreditforeningsobligationerne. Men holder man sig for Øje, at Fordelen skal være større end Udgifterne, kan jeg ikke se, man gør nogen Uret imod Kreditorerne; tværtimod, de faar alligevel en Fordel. Hvis man derimod skyder dette Laan her ind bagefter de øvrige Prioriteter, vil det enten gaa saaledes, at man af Forsigtighedshensyn ikke tør indlade sig paa disse Foranstaltninger, for det bliver Kreditorerne, der løber med Fortjenesten, eller ogsaa saaledes, at Staten taber sine Penge, og derfor kan man lige saa godt opgive det hele paa Forhaand.

Derfor maa jeg gaa imod dette Ændringsforslag. Det stemmer ikke med Tanken i Lovforslaget at gennemføre en Foranstaltning, der skal være til Fordel for de Mænd, der har anbragt Kapitaler i Landbruget i en Stilling, hvor de maaske er temmelig usikre.

Ordføreren (Carl Petersen): Det ærede Medlem Hr. Laurits Pedersen kunde ikke forstaa Regeringspartiernes Stilling til det Ændringsforslag, som er stillet af Oppositionen. Jeg synes, det kan være berettiget at spørge det ærede Medlem, om han har nogen Beviser for, at disse Bestemmelser, som har været indført i andre Love af lignende Art, har haft uheldig Virkning for Resultaterne af disse Love. Hvis det ikke er Tilfældet, maa de Betæneligheder, der næres, jo være af rent principiel Natur, og saa synes jeg ikke, det ærede Medlem kan forlange, at det absolut skal være os og vor Opfattelse, der skal vige. Det ærede Medlem maa finde sig i, at vi stadig fastholder, at vor Opfattelse af dette Spørgsmaal er den rigtige.

Jeg ved ikke, om det vil være til nogen Nytte at begynde en Diskussion med det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen, da det

jo lader til, at han endnu ikke — til Trods for at det er anden Behandling af Lovforslaget, vi er i Lag med — har forstaaet, hvad det er, det drejer sig om. Det er nu engang saadan, at der findes et stort Antal Landmænd, hvis Aglebeholdere og Møddingsteder ikke er, som de bør være, eller som slet ikke har saadanne; det betyder et Tab for Landmanden selv, og det betyder et Tab for Nationen. Det er dette, man vil raade Bod paa, idet man gaar ud fra, at naar disse Landmænd ikke har truffet saadanne Foranstaltninger, er det, fordi de er økonomisk vanskeligt stillede, og derfor siger man til dem: Vi stiller Midler til Raadighed paa meget billige Vilkaar. Man har nemlig den Tro, at Landmændene, der kender Fordelene ved disse Foranstaltninger, da vil udføre dette Arbejde til Gavn for sig selv og til Gavn for hele det danske Samfund. Selvfølgelig er det et Tilskud, disse Landmænd faar, men naar de er vanskeligt stillede, finder vi ikke, der er noget mærkeligt i, at man giver dem et saadant Tilskud.

Laurits Pedersen: Hvad det af det ærede Medlem Hr. Hassing-Jørgensen stillede Ændringsforslag angaar, skal jeg henvise til, hvad jeg sagde ved første Behandling, hvor jeg ganske kort omtalte den Fortrinsstilling, som man ogsaa for disse Laans Vedkommende vilde give. Jeg udtalte da, at det var et Omraade, hvor man burde bevæge sig med Forsigtighed, fordi det, hvis man gik for vidt, meget let kunde give Bagslag over for dem, man vilde hjælpe. Derfor har jeg ikke noget imod, at det ærede Medlem har stillet dette Ændringsforslag, der jo giver Anledning til nærmere Omtale af denne Fortrinsstilling.

Jeg begrundede vor Tilslutning til § 3, Fortrins-Paragraffen, med, at man i Raastofkommissionen mente, at der under Hensyn til, hvad der var nationaløkonomisk rigtigt, ikke vilde kunne indvendes noget imod, at man gav en saadan Fortrinsstilling i Forbindelse med denne Lov, og under Hensyn til den nære Tilknnytning til Grundforbedringsarbejdet ved Ejendommene vilde jeg ikke indvende noget derimod. Men jeg vil gerne sige, at hvis det ærede Medlem kunde have faaet den højtærede Landbrugsminister til at gaa med til at flytte de Laan, der her er Tale om, bagved Prioriteteterne, skulde vi ikke have indvendt noget derimod. Jeg har imidlertid ikke tænkt mig, at det kunde lykkes for det ærede Medlem at faa Ministeren med dertil.

Det er i øvrigt ganske interessant at komme til at diskutere denne Fortrins-